माचाभरणसत्वात् यथा यज्ञियैर्यज्ञकर्म्मार्हैर्द्विजैः सपरिग्राहा परिगृहीता वेदिस्तैः संस्कृता तथा सापि अतिपवित्रत्वात् पुरोहितैः संस्कृतत्वाच्च परेर्ग्रहोघञ् यज्ञविषये परेर्ग्रहो घञिति परः ढघेकादिति यज्ञशब्दात् अर्हतीत्यर्थे ढ्यः ॥ ४५ ॥

नीवारफलमूलाशानृषीनप्यतिशेरते। यस्यागुणा निरुद्धावास्तां द्रुतं यात पश्यत ॥ ४६ ॥

नीवेत्यादि। यस्यागुणाब्रह्मचर्य्यादयः ऋषीनप्यतिशेरते न्यक्कुर्व्वते तां द्रुतं यात पश्यत तत्र नीवारः अकृष्टपच्यधान्यं नीवृधान्यइति घञ् उपसर्गस्य घञीति दीर्घत्वं फलं मोचादि मूलं शालूकादि एतान्यश्नन्ति ये ऋषयः कीदृशागुणाः निरुद्धावाः स्थिराः उदिश्रयतीति घञ् ॥ ४६ ॥ ज०म०

नीवारेत्यादि। यस्याः सीतायागुणाः शमदमादयोमुनीनपि अतिशेरते न्यक्कुर्व्वन्ति शीङ् अतिपूर्व्वः अतिक्रमे सकर्म्मकः स्वभावात् कीदृशाः निरुद्धावाः स्थिराः उत्पूर्व्वाद्द्रवतेर्घञ् कीदृशान् नीवारं तृणधान्यं फलमामलक्यादि मूलं शालूकादि अश्नतः तां यूयं द्रुतं पश्यत यात च निपूर्व्वात् वृञोघञ् अभिधानात् क्वचिदुपसर्गस्य घञन्ते दीर्घइति व्यतीहारइति दीर्घनिर्द्देशेन ज्ञापितं तेनैव दीर्घत्वं अतएवेदितोनुण् अतएव पं इत्यादिवचनात् ज्ञापकेन कार्य्यसिद्धिः स्वयमेवोक्ता तृणधान्यानि नीवाराइत्यमरः इति सुग्रीवोऽब्रवीदित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ भ०